

עבודה פון רבותינו נשיאנו, אנהויבנדיק פון די אבות החסידות און ימי גאולתם (בי"ט כסלו וי"ד כסלו) וימי הולדתם וההילולא שלהם (בט' כסלו, בכ"ד טבת וכו'), און מאז איז שוין דורך כמה דורות ושנים, ביז די עבודה פון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – האָט מען שוין פאַרענדיקט אַלע כירורים,

כולל אויך – דעם בירור פון „עשו הוא אדום“¹⁵¹, ובמכיש וק"י וואָס אפילו בזמן יעקב האָט יעקב שוין געהאַלטן און געטראַכט אַז עשו כבר נתברר (און מצד דרגת יעקב איז אַזוי טאַקע געווען), כנ"ל, עאכריכ לאחרי ריבוי העבודה וינט דעמולט, איז עשו שוין אינגאַנצן נתברר געוואָרן, ווי מ'זעט עס אויך אין דער הנהגה בזמן הזה (בגלות אדום) פון די אוה"ע וואָס שטאַמען פון „עשו הוא אדום“, בדרך מלכות של חסד (און אַזוי ווערט נתפשט די הנהגה אין נאָך מדינות, ווי מ'האָט געזען און מ'זעט בפרט לאחרונה) –

איז דאָך פאַרשטאַנדיק, אַז איצטער האָלט מען שוין באַ דעם מצב אַז דער גוף הגשמי און אפילו גשמיות העולם איז שוין אינגאַנצן נתברר ונזדכך גע-וואָרן, און איז אַ „כלי מוכן אויף אַלע אורות וענינים רוחניים, כולל ובעיקר – אורו“¹⁵² של משיח צדקנו, אור הגאולה האמיתית והשלמה, ביז אויך – אויף גי-לוי פשיטות העצמות פון עצמות ומאותות ית', ווי עס ווערט נתגלה אין פשיטות העצמות פון משיח צדקנו (שלמעלה מבחי' יחידה ומכל השמות ודרגות והשפעות כו'), און דורך דעם – ווערט

נאָכמער הדגשה בקביעות שנה זו, ווען ט' כסלו קומט אויס ביזם השבת:

ביום השבת ווערט די קדושה רוחנית פון עונג שבת (שלמעלה מעולם) נמשך אין דער גשמיות פון אַ אידן – אין זיין אכילה ושת' ושינה, דורך דעם וואָס מצוה לענגו בענג אכילה ושת' ושינה בשבת תענוג¹⁵³, ביז אַז די נשמה יתירה וואָס ווערט נמשך בשבת¹⁵⁴ פועל'ט אַ שינוי אויך אין דער טבע פון נפש הבהמית¹⁵⁵, ביז אין דער טבע אין דעם גוף¹⁵⁶ הגשמי¹⁵⁷, און אויך אין גשמיות העולם¹⁵⁸.

יח. כל האמור לעיל איז שייך ונוגע צו אַלע דורות פון אידן. על אחת כמה וכמה בדורנו זה ובזמננו זה – וואָס לויט די סימנים אין חז"ל (אין מס' סנהדרין, אין מדרשים ובכ"מ) האָלט מען שוין באַ דער גאולה ממש,

וכמדובר כמ"פ לאחרונה, אַז נאָך דעם ריבוי מופלג פון מעשינו ועבודתנו במשך כל הדורות, ובפרט נאָך דער

(150) שריע אדהיו אי"ח ריש הל' שבת.

(151) סידור קול יעקב במקומו. ועוד. וראה לקריש חייב ע' 254 הערה 50.

(152) תענית כו, ב. ועוד.

(153) ולכן ע"ה אינו משקר בשבת (ירושלמי דמאי רפ"ד. וראה לקריש ח"ד ע' 1038 הערה 24).

(154) וכמחזיל שאינו דומה אור פניו של אדם בשבת כו' (ב"ר פ"א, ב. מבילתא יתרו כ, ט. וראה נ"כ שריע אה"ע ססיכ סיח).

(155) „כמו שהעיד ע"ז אחד מן גדולי חכמי הרופאים, שבליל שבת ויומו יש שינוי גדול בדפס שכיב הישראל, מחמת הארת אור העונג העצמי' דיחידה כו' (תורת חיים – לבעל היום ההולדת וההילולא והגאולה – ריקהל תרלב, א).

(156) כמוכנ מהא ש.סמבטיון יוכיח' (סנהדרין טו, ב. ב"ר פ"א, ה, ועוד – ראה קה"י ע' שבת בתחלתו.

(157) רישלח לו, א.

(158) זח"ג לד, ב. הובא ונת' בלקוטי לוי' לזח"ג ע' ריש ואילך.